

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

4. svibnja 2017.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EZ) br. 44/2001 – Članak 27. – Litispendencija – Sud koji je prvi započeo postupak – Članak 30. točka 1. – Pojam ‚pismeno o pokretanju postupka‘ ili ‚istovjetno pismeno‘ – Zahtjev koji je prije pokretanja same parnice podnesen za sudsko vještačenje radi osiguranja ili izvođenja dokaza o činjenicama na kojima se može temeljiti buduća parnica“

U predmetu C-29/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Landgericht Stralsund (Zemaljski sud u Stralsundu, Njemačka), odlukom od 8. siječnja 2016., koju je Sud zaprimio 18. siječnja 2016., u postupku

HanseYachts AG

protiv

Port D’Hiver Yachting SARL,

Société Maritime Côte D’Azur,

Compagnie Generali IARD SA,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešič, predsjednik vijeća, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader (izvjestiteljica) i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: H. Saugmandsgaard Øe,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za HanseYachts AG, O. Hecht, *Rechtsanwalt*,
- za Port D’Hiver Yachting SARL, J. Bauerreis, *Rechtsanwalt*,
- za Société Maritime Côte D’Azur, A. Fischer, *Rechtsanwältin*,

* Jezik postupka: njemački

- za Compagnie Generali IARD SA, C. Tendil, predsjednik, uz asistenciju J. Labordea, *Rechtsanwalt*,
- za Europsku komisiju, M. Heller i M. Wilderspin, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 26. siječnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 30. točke 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva HanseYachts AG, s jedne strane, i društava Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte d'Azur (u daljnjem tekstu: SMCA) te Compagnie Generali IARD SA (u daljnjem tekstu: Generali IARD), s druge strane, u vezi sa zahtjevom negativnog utvrđenja postojanja odgovornosti društva HanseYachts za popravljavanje štete koje potražuje društvo SMCA.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodna izjava 15. Uredbe br. 44/2001 glasi kako slijedi:

„U interesu skladnog zadovoljavanja pravde potrebno je smanjiti mogućnost vođenja paralelnih postupaka i osigurati da u dvjema državama članicama ne budu donesene dvije nepomirljive presude. Mora postojati jasan i učinkovit mehanizam za rješavanje slučajeva litispendencije i povezanih postupaka te za sprečavanje problema koji proizlaze iz razlika među državama članicama s obzirom na utvrđivanje trenutka od kojega se predmet smatra [pokrenutim]. U svrhe ove Uredbe, taj bi se trenutak trebao autonomno utvrđivati.”

- 4 Poglavlje II. te uredbe, naslovljeno „Nadležnost”, sadržava odjeljak 2., naslovljen „Posebna nadležnost”. Taj odjeljak sadržava, među ostalim, članak 5. navedene uredbe, koji propisuje:

„Osoba s domicilom u državi članici može u drugoj državi članici biti tužena:

1. (a) u stvarima koj[e] se odnose na ugovore, pred sudom u mjestu u kojemu treba biti izvršena obveza;
- (b) u svrhe ove odredbe, osim ako nije drukčije ugovoreno, mjesto izvršenja obveze je:

- u slučaju kupoprodaje robe, mjesto u državi članici u kojemu je, u skladu s ugovorom, roba isporučena ili je trebala biti isporučena,

- [...]

[...]

3. u stvarima koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazi-delikte, pred sudovima u mjestu u kojemu se dogodio štetni događaj ili bi se on mogao dogoditi;

[...]"

- 5 Odjeljak 7. poglavlja II., naslovljen „Ugovorena nadležnost”, sadržava, među ostalim, članak 23. Uredbe br. 44/2001 koji u stavku 1. propisuje:

„Ako se stranke, od kojih jedna ili više njih ima domicil u državi članici, sporazume da će sud ili sudovi države članice biti nadležni za sporove koji nastanu ili su nastali u vezi s određenim pravnim odnosom, nadležan će biti taj sud ili ti sudovi. Takva nadležnost je isključiva, osim ako su stranke postigle drugačiji sporazum. [...]"

- 6 Odjeljak 9. navedenog poglavlja II., naslovljen „Litispencijska povezanost postupci”, sadržava članke 27. do 30. te uredbe. U skladu s člankom 27. te uredbe:

„1. Ako se pred sudovima različitih država članica vode postupci o istom predmetu u kojima sudjeluju iste stranke, svi sudovi osim onog pred kojim je prvo započet postupak zastaju sa postupcima, po službenoj dužnosti, sve dok se ne utvrdi nadležnost suda koji je prvi započeo postupak.

2. Nakon što se utvrdi nadležnost suda koji je prvi započeo postupak, svi ostali sudovi proglašavaju se nenadležnima u korist tog suda.”

- 7 Članak 30. navedene uredbe određuje:

„U svrhe ovog odjeljka, smatra se da je sud započeo postupak:

1. u trenutku u kojemu je sudu predano pismeno o pokretanju postupka ili istovjetno pismeno, pod uvjetom da tužitelj nakon tog nije odustao od poduzimanja koraka koje je trebao poduzeti za potrebe dostave pismena tuženiku; ili

[...]"

Francusko pravo

- 8 Zakonik o građanskom postupku sadržava u knjizi 1. glavu VII. koja je naslovljena „Sudsko izvođenje dokaza”. Podglava II. te glave, naslovljena „Mjere izvođenja dokaza”, sadržava članak 145. koji određuje:

„Ako prije same parnice postoji opravdani razlog za osiguranje ili izvođenje dokaza o činjenicama o kojima može ovisiti ishod spora, na traženje svake zainteresirane osobe, povodom tužbe ili prijedloga za privremenu pravnu zaštitu, mogu se odrediti zakonom dopuštene mjere izvođenja dokaza.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 9 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje i spisa koji je podnesen Sudu proizlazi da se društvo HanseYachts, sa sjedištem u Greifswaldu (Njemačka), bavi izgradnjom i prodajom motornih brodova i jedrilica. Društvo Port D’Hiver Yachting ima društveno sjedište u Francuskoj i prodaje brodove.
- 10 Ugovorom od 14. travnja 2010. društvo HanseYachts prodalo je motorni brod, model Fjord 40 Cruiser, društvu Port D’Hiver Yachting. Taj je brod 18. svibnja 2010. dostavljen društvu Port D’Hiver u Greifswaldu, mjestu koje se nalazi u mjesnoj nadležnosti Landgerichta Stralsund (Zemaljski sud u Stralsundu). Brod je zatim prevezen u Francusku te je 30. travnja 2010. prodan društvu SMCA, koje ima poslovni nastan u toj državi.

- 11 Društvo HanseYachts i društvo Port D’Hiver Yachting 1. kolovoza 2011. sklopili su ugovor o distribuciji koji je sadržavao ugovornu odredbu o nadležnosti sudova u Greifswaldu te je utvrđivao njemačko pravo kao mjerodavno materijalno pravo. U skladu sa svojim člankom 22., taj je ugovor zamijenio sve ranije pisane ili usmene sporazume između stranaka.
- 12 Nakon havarije broskog motora tijekom kolovoza 2011., društvo SMCA podnijelo je tribunalu de commerce de Marseille (Trgovački sud u Marseilleu, Francuska) prijedlog za privremenu pravnu zaštitu, koji je 22. rujna 2011. dostavljen društvu Port D’Hiver Yachting, kako bi se prije same parnice naložilo sudsko vještačenje na temelju članka 145. Zakonika o građanskom postupku. Prijedlog je dostavljen i društvu Volvo Trucks France SAS u svojstvu proizvođača motora. Društvo Generali IARD 2012. interveniralo je u postupak u svojstvu osiguravatelja društva Port D’Hiver Yachting. Tijekom 2013. i društvo HanseYachts tuženo je u tom postupku u svojstvu graditelja navedenog broda.
- 13 Vještak kojeg je odredio tribunal de commerce de Marseille (Trgovački sud u Marseilleu) podnio je svoj nalaz i mišljenje 18. rujna 2014.
- 14 Društvo SMCA 15. siječnja 2015. tužilo je društva Port d’Hiver Yachting, Volvo Trucks France i HanseYachts pred tribunalom de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu, Francuska) radi popravljivanja štete koju je pretrpjelo i naknade troškova nastalih postupkom sudskog vještačenja. Parnica protiv društva HanseYachts temeljila se na jamstvu proizvođača za skrivene nedostatke stvari.
- 15 Prije pokretanja parnice pred tribunalom de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu), ali nakon podnošenja prijedloga za postupak privremene pravne zaštite pred tribunalom de commerce de Marseille (Trgovački sud u Marseilleu), društvo HanseYachts 21. studenoga 2014. podnijelo je Landgerichtu Stralsund (Zemaljski sud u Stralsundu) tužbu za negativno utvrđenje kako bi se donijela presuda da društva Port D’Hiver Yachting, SMCA i Generali IARD nemaju nikakvu tražbinu koju mogu isticati protiv njega u odnosu na predmetni brod.
- 16 Budući da su tuženici u glavnom postupku istaknuli prigovor litispencije na temelju članka 27. Uredbe br. 44/2001, sud koji je uputio zahtjev pita se je li s obzirom na odredbe članka 30. te uredbe on dužan u svojstvu suda koji je drugi po redu započeo postupak zastati s postupkom sve dok se ne utvrdi međunarodna nadležnost tribunala de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu) kao suda koji je prvi započeo postupak, ili on može ispitati osnovanost tužbenog zahtjeva u glavnom postupku u svojstvu suda koji je prvi započeo postupak. U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev smatra da njegova odluka ovisi o odgovoru na pitanje je li pismo kojim je pokrenut dokazni postupak pred tribunalom de commerce de Marseille (Trgovački sud u Marseilleu) „pismo o pokretanju postupka ili istovjetno pismo” u smislu članka 30. točke 1. Uredbe br. 44/2001 ili se to svojstvo može pripisati samo pismenu kojim je pokrenuta parnica pred tribunalom de Toulon (sud u Toulonu).
- 17 Sud koji je uputio zahtjev smatra da su ispunjene pretpostavke za primjenu članka 27. stavka 1. Uredbe br. 44/2001 s obzirom na to da su parnica pred tribunalom de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu) i glavni postupak pokrenuti između istih stranaka, o istom predmetu i o istoj osnovi. On naglašava da iz sudske prakse Suda, a osobito iz presudâ od 25. listopada 2012., Folien Fischer i Fofitec (C-133/11, EU:C:2012:664, t. 42. i sljedeće) i od 19. prosinca 2013., Nipponkoa Insurance (C-452/12, EU:C:2013:858, t. 41. i sljedeće), proizlazi da se činjenica da se glavni postupak odnosi na parnicu radi negativnog utvrđenja ne protivi utvrđenju postojanja litispencije.
- 18 Prema mišljenju Landgerichta Stralsund (Zemaljski sud u Stralsundu), zahtjev za sudsko vještačenje prije same parnice, koji je predviđen francuskim pravom, i parnica o meritumu koja je uslijedila čine materijalno jedinstvo, pri čemu je pokretanje parnice o meritumu dio kontinuiteta rješavanja spora između stranaka. Stoga on smatra da su francuski sudovi prvi pokrenuli postupak o sporu koji ima iste stranke, isti predmet i istu osnovu kao postupak koji je u tijeku pred njim.

- 19 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, tekst članka 30. Uredbe br. 44/2001, na temelju kojeg se smatra da je sud započeo postupak ne samo kada mu je predano „pismeno o pokretanju postupka” nego i „istovjetno pismeno”, opravdava široko tumačenje tog članka u smislu da se zahtjev za samostalni dokazni postupak, poput onoga koji je pokrenut na temelju članka 145. Zakonika o građanskom postupku, može smatrati istovjetnim pismenom pismenu o pokretanju postupka.
- 20 U tim je okolnostima Landgericht Stralsund (Zemaljski sud u Stralsundu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Ako postupovno pravo države članice propisuje samostalan dokazni postupak, u kojem je na zahtjev suda dobiveno mišljenje vještaka, [osobito] ‚expertise judiciaire’ u francuskom pravu, i ako se u toj državi članici provede takav samostalni dokazni postupak te se potom u toj državi članici na temelju utvrđena samostalnog dokaznog postupka pokrene parnica [o meritumu] između istih stranaka:

Treba li u tom slučaju već pismeno kojim je pokrenut samostalni dokazni postupak smatrati ‚pismeno[m] o pokretanju postupka ili istovjetn[im] pismeno[m]’ u smislu članka 30. stavka 1. Uredbe br. 44/2001? Ili treba smatrati da je samo pismeno kojim je pokrenuta parnica ‚pismeno o pokretanju postupka ili istovjetno pismeno’?”

O prethodnom pitanju

- 21 Svojim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 27. stavak 1. i članak 30. točku 1. Uredbe br. 44/2001 tumačiti na način da se trenutak u kojem je prije same parnice pokrenut postupak radi određivanja mjere izvođenja dokaza može u slučaju litispendencije „[smatrati trenutkom u kojem je započeo postupak]”, u smislu navedenog članka 30. točke 1., pred sudom koji je pozvan odlučivati o tužbi o meritumu koja je kao rezultat te mjere naknadno podnesena u istoj državi članici.
- 22 Uvodno valja navesti da je Uredba br. 44/2001 stavljena izvan snage Uredbom (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.). Međutim, na temelju članka 81. potonje uredbe, ona se primjenjuje od 10. siječnja 2015. Stoga se zahtjev za prethodnu odluku, koji se odnosi na parnicu koju je društvo HanseYachts pokrenulo 21. studenoga 2014., mora razmatrati s obzirom na Uredbu br. 44/2001.
- 23 Nadalje, valja navesti da pred Sudom nije pokrenut postupak o pitanju međunarodne nadležnosti suda koji je uputio zahtjev i tribunala de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu), neovisno o pojašnjenjima koja je s tim u vezi pružio sud koji je uputio zahtjev. U ovom slučaju, iako se čini da se društvo HanseYachts poziva na isključivu međunarodnu nadležnost njemačkog suda na temelju članka 23. Uredbe br. 44/2001, sud koji je uputio zahtjev navodi da on svoju međunarodnu nadležnost zasniva na članku 5. točki 1. Uredbe br. 44/2001 i smatra da nijedna osnova isključive nadležnosti njemačkih sudova ne onemogućava parnicu koja je pokrenuta pred tribunalom de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu) jer francuski sud svoju međunarodnu nadležnost temelji na članku 5. točki 3. te uredbe.
- 24 U tom pogledu potrebno je podsjetiti da je prema ustaljenoj sudskoj praksi isključivo na nacionalnom sudu pred kojim se vodi glavni postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena da uvažavajući posebnosti predmeta ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu (presuda od 27. veljače 2014., Cartier parfums-lunettes i Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, t. 25. i navedena sudska praksa). Stoga Sud namjerava odgovoriti na postavljeno pitanje bez prejudiciranja problematike međunarodne nadležnosti suda koji je uputio zahtjev.

- 25 Odjeljak 9. poglavlja II. Uredbe br. 44/2001, naslovljen „Litispencija-povezani postupci“, sadržava članke 27. do 30. te uredbe. U interesu dobrog sudovanja unutar Europske unije tim se odjeljkom nastoji smanjiti mogućnost vođenja usporednih postupaka pred sudovima različitih država članica te izbjeći donošenje nepomirljivih odluka.
- 26 Iz teksta članka 27. stavka 1. Uredbe br. 44/2001 proizlazi da litispencija nastaje ako se pred sudovima različitih država članica vode postupci o istom predmetu i o istoj osnovi u kojima sudjeluju iste stranke.
- 27 Sud koji je uputio zahtjev smatra da postoji litispencija između predmeta koji je u tijeku pred njim i predmeta u kojem postupka tribunal de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu). On pojašnjava da njegova obveza zastajanja s postupanjem kao suda koji je drugi po redu započeo postupak postoji samo ako se treba smatrati da je parnica o meritumu pred tribunalom de commerce de Toulon (Trgovački sud u Toulonu) bila započela u stadiju dokaznog postupka pred tribunalom de commerce de Marseille (Trgovački sud u Marseilleu).
- 28 Ponajprije treba podsjetiti da je mehanizam za rješavanje slučajeva litispencije, predviđen u članku 27. Uredbe br. 44/2001, objektivnog i automatskog karaktera i temelji se na kronološkom redu po kojem su pred dotičnim sudovima započeti postupci (vidjeti, u tom smislu, presudu od 22. listopada 2015., Aannemingsbedrijf Aertssen i Aertssen Terrassements, C-523/14, EU:C:2015:722, t. 48. i navedenu sudsku praksu).
- 29 U tom smislu, članak 30. te uredbe na ujednačen i autonoman način određuje trenutak od kojega se smatra da je pred određenim sudom pokrenut postupak u svrhu primjene odjeljka 9. poglavlja II. navedene uredbe, i osobito njezina članka 27. koji se odnosi na litispenciju (presuda od 22. listopada 2015., Aannemingsbedrijf Aertssen i Aertssen Terrassements, C-523/14, EU:C:2015:722, t. 57.). Na temelju točke 1. navedenog članka 30., čije je tumačenje zatražio sud koji je uputio zahtjev, postupak je započeo u trenutku u kojemu je sudu predano pismeno o pokretanju postupka ili istovjetno pismeno, pod uvjetom da tužitelj nakon tog nije odustao od poduzimanja koraka koje je trebao poduzeti za potrebe dostave pismena tuženiku.
- 30 Iz uvodne izjave 15. Uredbe br. 44/2001 proizlazi da je cilj tog članka sprečavanje problema koji proizlaze iz razlika među državama članicama s obzirom na utvrđivanje trenutka od kojega se predmet smatra neriješenim, pri čemu se taj trenutak treba autonomno utvrđivati. Usto, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 67. svojeg mišljenja, iz zakonodavnih radova koji su prethodili donošenju te uredbe, a osobito iz Prijedloga Uredbe Vijeća (EZ) o sudskoj nadležnosti, priznanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (COM (1999) 348 *final*) proizlazi da njezin članak 30. nastoji smanjiti pravnu nesigurnost koju je prouzročila velika raznolikost propisa koji su postojali u državama članicama za određivanje trenutka pokretanja postupka pred sudom, pomoću materijalnog pravila koje omogućuje utvrđivanje tog trenutka na jednostavan i ujednačen način.
- 31 U ovom slučaju iz članka 145. Zakonika o građanskom postupku proizlazi da se u francuskom pravu mogu odrediti zakonom dopuštene mjere izvođenja dokaza na traženje svake zainteresirane osobe, povodom tužbe ili prijedloga za privremenu pravnu zaštitu, ako prije same parnice postoji opravdani razlog za osiguranje ili izvođenje dokaza o činjenicama o kojima može ovisiti ishod spora. Jedna od tih mjera izvođenja dokaza jest sudsko vještačenje.
- 32 Taj članak izričito navodi da se zahtjev za izvođenje dokaza podnosi „prije same parnice“. U svojim odgovorima na pitanja koja je Sud primjenom članka 61. stavka 1. Poslovnika postavio kao dio mjera upravljanja postupkom, francuska vlada ponajprije je navela da tekst članka 145. Zakonika o građanskom postupku odražava autonomiju mjera izvođenja dokaza određenih na temelju tog članka u odnosu na postupak o meritumu između istih stranaka, s obzirom na to da se te mjere moraju zatražiti „prije same parnice“. Nadalje, ta vlada smatra da je zahtjev na temelju članka 145. Zakonika o građanskom postupku predmet postupka koji je različit od mogućeg postupka o

meritumu. Naposljetku, navedena vlada naglašava da sud pred kojim je pokrenut postupak na temelju članka 145. Zakonika o građanskom postupku iscrpljuje svoju nadležnost određivanjem tražene mjere izvođenja dokaza.

- 33 Kao što je to navela francuska vlada, iz tumačenja članka 145. Zakonika o građanskom postupku proizlazi da iako može postojati veza između postupka pokrenutog na temelju tog članka i postupka mjerodavnog za meritum, radi kojeg je određena mjera izvođenja dokaza, takav dokazni postupak ipak je autonoman u odnosu na postupak o meritumu koji se, ovisno o slučaju, može naknadno pokrenuti.
- 34 Međutim, valja pojasniti da je nacionalni sud dužan provjeriti treba li prihvatiti takvo tumačenje navedenog članka s obzirom na to da prema ustaljenoj sudskoj praksi Sud nije nadležan za tumačenje unutarnjeg prava države članice (vidjeti, među ostalim, presudu od 13. prosinca 2012., *Caves Krier Frères*, C-379/11, EU:C:2012:798, t. 35. i navedenu sudsku praksu).
- 35 S obzirom na autonomnost i vrlo jasno razgraničenje između dokaznog postupka, s jedne strane, i mogućeg postupka o meritumu, s druge strane, pojam „istovjetno pismeno” pismenu o pokretanju postupka, koji je propisan u članku 30. Uredbe br. 44/2001, treba tumačiti na način da se u svrhe ocjene postojanja litispencije i određivanja suda koji je prvi započeo postupak u smislu članka 27. stavka 1. te uredbe pismeno kojim se pokreće navedeni dokazni postupak ne može ujedno smatrati pismenom kojim se pokreće postupak o meritumu. Usto, takvo tumačenje ne bi bilo spojivo s ciljem koji se nastoji ostvariti navedenim člankom 30. točkom 1. koji, kao što je to navedeno u točki 30. ove presude, nastoji omogućiti jednostavno i ujednačeno utvrđivanje trenutka pokretanja postupka pred sudom.
- 36 S obzirom na sva prethodna razmatranja na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 27. stavak 1. i članak 30. točku 1. Uredbe br. 44/2001 treba tumačiti na način da se trenutak u kojem je prije same parnice pokrenut postupak radi određivanja mjere izvođenja dokaza ne može u slučaju litispencije „[smatrati trenutkom u kojem je započeo postupak]”, u smislu navedenog članka 30. točke 1., pred sudom koji je pozvan odlučivati o tužbi o meritumu koja je kao rezultat te mjere naknadno podnesena u istoj državi članici.

Troškovi

- 37 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 27. stavak 1. i članak 30. točku 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se trenutak u kojem je prije same parnice pokrenut postupak radi određivanja mjere izvođenja dokaza ne može u slučaju litispencije „[smatrati trenutkom u kojem je započeo postupak]”, u smislu navedenog članka 30. točke 1., pred sudom koji je pozvan odlučivati o tužbi o meritumu koja je kao rezultat te mjere naknadno podnesena u istoj državi članici.

Potpisi